

Optymalizacja hiperparametrów xgboost

Dokumentacja wstępna

Przemysław Stawczyk, Piotr Zmyślony

15 kwietnia 2020

Spis treści

1	Treść zadania	2
2	Dane testowe	2
2.1	Analiza danych	2
3	Algorytmy	3
3.1	Przestrzeń poszukiwań	3
4	Funkcja celu	3
5	Sposób mierzenia jakości rozwiązania	3

1 Treść zadania

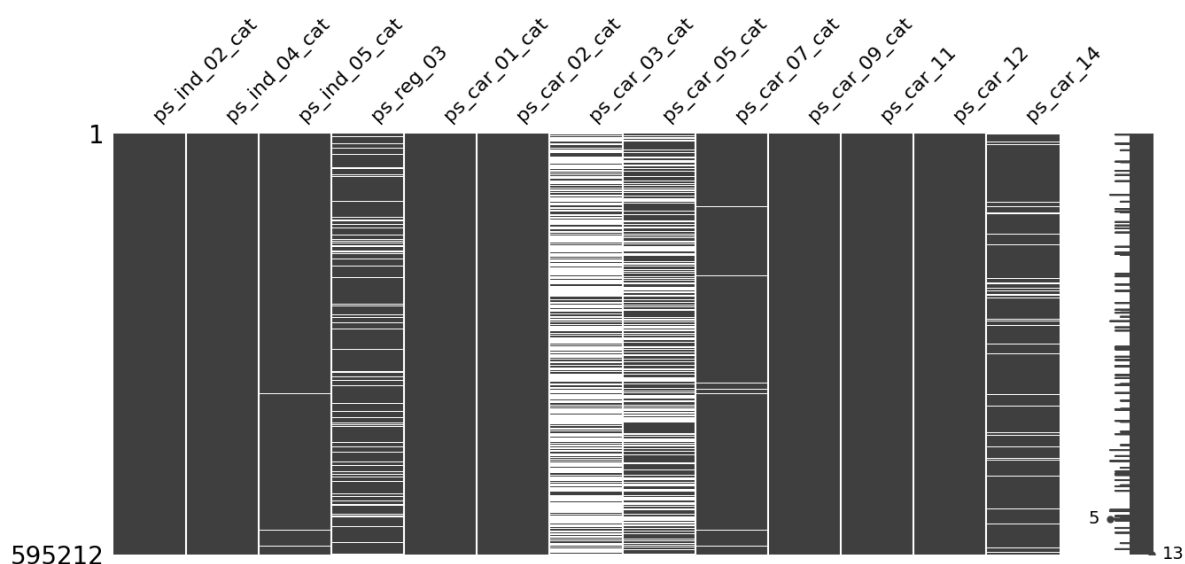
Naszym zadaniem jest przetestowanie różnych algorytmów heurystycznych/populacyjnych w kontekście problemu strojenia hiperparametrów algorytmu xgboost. Problem wyboru hiperparametrów wynika z ich bardzo dużej ilości, co często rozwiązane jest poprzez manualny dobór parametrów klasyfikatora.

Projekt zostanie zrealizowany w języku Python 3+.

2 Dane testowe

Jako dane na których będziemy trenować i testować klasyfikatory przyjęliśmy proponowany zestaw danych <https://www.kaggle.com/c/porto-seguro-safe-driver-prediction>. Zawiera on 57 atrybutów opisujących klientów firmy ubezpieczeniowej i jeden atrybut binarny sygnalizujący, czy w ciągu roku od zawarcia umowy, klient skorzystał z ubezpieczenia.

Rysunek 1: Brakujące atrybuty

2.1 Analiza danych

Po wstępnej analizie danych odkryliśmy, że w zbiorze danych posiadamy około 79% niekompletnych wierszy. Rysunek 1 przedstawia pokrycie niekompletnych atrybutów - jest ich jedynie 13, z czego większość jest wybrakowana w bardzo niewielkim stopniu.

Największym winowajcą jest atrybut binarny `ps_car_03_cat`, którego brakuje aż w 70% wierszy, oraz atrybut `ps_car_05_cat` (brakuje go w 44% przypadków).

Dodatkowo, występuje znaczna dysproporcja między klasami rekordów - tylko 3% wierszy opisuje klientów, którzy skorzystali z ubezpieczenia. Stąd niezbędna będzie interpolacja danych, tak aby ilość rekordów obu klas była równa.

3 Algorytmy

Zaimplementowaliśmy następujące algorytmy:

- algorytm wspinaczkowy z tabu.
 - W 2 wariantach:
 - mutacyjny z prawdopodobieństwem P mutacji jednego (losowego) z parametrów
 - z przeglądem sąsiedztwa i powracaniem
- przegląd wyczerpujący hipersiatki jako metoda bazowa

W przypadku mutacji połączonej z tabu problematycznym okazało się tworzenie mutantów z wykorzystaniem rozkładu normalnego, jak i mutacji w ten sam sposób wielu parametrów - tworzone były wielokrotnie już sprawdzone zestawy parametrów.

Przyjeliśmy metodę w której tworzone są wszystkie możliwe zmiany pojedynczego parametru [jeszcze niesprawdzone] i z pośród nich losowany jest nowy mutant.

3.1 Przestrzeń poszukiwań

Trenowane parametry - hipersiatka, iloczyn zbiorów każdego z parametrów.

nazwa parametu	zakres
liczba słabych modeli	50, 75, 100 ... 300
eta	0.1, 0.2, 0.3, 0.4
min_split_loss <i>gamma</i>	0, 1, 2, 3
max_depth	4, 5, 6 ... 14
min_child_weight	1, 2
max_delta_step	0, 1, 2
subsample	0.6, 0.8, 1
colsample_bytree	0.6, 0.8, 1

4 Funkcja celu

Jako funkcję celu przybraliśmy *Average Precision Recall* obliczając wartość funkcji celu jako średnią arytmetyczną skuteczności przypisania predykcji. Planujemy wykorzystać implementację z pakietu *scikit-learn*.

Ta sama funkcja zostanie wykorzystana do oceny jakości finalnych wytrenowanych modeli na zbiorze testowym.

5 Sposób mierzenia jakości rozwiązania

6 Wyniki pomiarów

7 Wnioski i rekomendacje

Algorytmy zbyt nie były efektywne *imho* należałoby wziąć se parę paramstrów i okolice obiecujących zbadać przegłędem wyczerpującym X_d